EUROPEISKA
KOMMISSIONEN

Bryssel den 7.6.2021
COM(2021) 274 final

2021/0133 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i gemensamma EES-kommittén beträffande ändringen av bilaga XI (Elektronisk kommunikation, audiovisuella tjänster och informationssamhället) och protokoll 37 (med den förteckning som avses i artikel 101) till EES-avtalet

(Text av betydelse för EES)

MOTIVERING

1. FRÅGA SOM BEHANDLAS I FÖRSLAGET

Detta förslag rör ett beslut om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i gemensamma EES-kommittén i samband med det planerade antagandet av gemensamma EES-kommitténs beslut om ändring av bilaga XI (Elektronisk kommunikation, audiovisuella tjänster och informationssamhället) och protokoll 37 (med den förteckning som avses i artikel 101) till EES-avtalet.

2. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

2.1. EES-avtalet

Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (*EES-avtalet*) säkerställer lika rättigheter och skyldigheter på den inre marknaden för medborgare och ekonomiska aktörer i EES. Avtalet gör det möjligt att införliva EU-lagstiftning om de fyra friheterna i alla 30 berörda stater, d.v.s. EU:s medlemsstater samt Norge, Island och Liechtenstein. EES-avtalet omfattar även samarbete på andra viktiga områden såsom forskning och utveckling, utbildning, sociala frågor, miljöfrågor, konsumentskydd, turism och kultur, som gemensamt benämns ”angränsande och övergripande politikområden”. Avtalet trädde i kraft den 1 januari 1994. Europeiska unionen och dess medlemsstater är parter i EES-avtalet.

2.2. Gemensamma EES-kommittén

Gemensamma EES-kommittén ansvarar för förvaltningen av EES-avtalet. Kommittén är ett forum som gör det möjligt att utbyta åsikter om frågor som rör EES-avtalets funktion. Besluten fattas i samförstånd. I enlighet med Lissabonavtalet ligger EU-sidans ansvar för samordning av EES-frågor hos Europeiska utrikestjänsten.

2.3. Gemensamma EES-kommitténs planerade akt

Gemensamma EES-kommittén väntas anta två beslut (*de planerade akterna*) om ändring av bilaga XI (Elektronisk kommunikation, audiovisuella tjänster och informationssamhället) och protokoll 37 (med den förteckning som avses i artikel 101) till EES-avtalet.

Syftet med de två planerade akterna är att införliva förordning (EU) 2018/1971 om inrättande av Organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation (Berec)[1] och direktiv (EU) 2018/1972 om inrättande av en europeisk kodex för elektronisk kommunikation (omarbetning) med EES-avtalet.

Den planerade akten kommer att vara bindande för parterna i enlighet med artiklarna 103 och 104 i EES-avtalet.

3. DEN STÅNDPUNKT SOM SKA INTAS PÅ UNIONENS VÄGNAR

Europeiska utrikestjänsten överlämnar tillsammans med kommissionens avdelningar utkastet till beslut av gemensamma EES-kommittén till rådet för antagande som unionens ståndpunkt. Europeiska utrikestjänsten hoppas att så snart som möjligt kunna lägga fram dem i gemensamma EES-kommittén.

[1] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1971 av den 11 december 2018 om inrättande av Organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation (Berec) och Byrån för stöd till Berec (Berecbyrån), om ändring av förordning (EU) 2015/2120 och om upphävande av förordning (EG) nr 1211/2009, EUT L 321, 17.12.2018, s. 1.

Innehållet i och karaktären på det bifogade utkastet till beslut av gemensamma EES-kommittén går utöver vad som kan anses vara rent tekniska anpassningar i den mening som avses i rådets förordning nr 2894/94. Unionens ståndpunkt ska därför fastställas av rådet.

De bilagda utkasten till gemensamma kommitténs beslut innehåller bland annat nedanstående anpassningar.

3.1. Anpassningar till förordning (EU) 2018/1971 om inrättande av Organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation (Berec) – gemensamma kommitténs beslut i bilaga 1

Inledning

I enlighet med EES-avtalets institutionella funktion utövas kommissionens tillsynsuppgifter inom ramen för Efta av Eftas övervakningsmyndighet, och därför speglas kommissionens tillsynsbehörighet enligt förordning (EU) 2018/1971 (*Berecförordningen*) och direktiv (EU) 2018/1972 om inrättande av en europeisk kodex för elektronisk kommunikation (*direktivet om elektronisk kommunikation*)[2] inom Efta.

Berecförordningen och direktivet om elektronisk kommunikation ger Berec ett antal uppgifter som ska säkerställa konsekvent tillämpning av den rättsliga ramen för elektronisk kommunikation. Eftersom Berec har en central roll för tillämpningen av Berecförordningen och direktivet om elektronisk kommunikation är förordningen och direktivet sammanvävda. Detta uttrycks även i de två utkasten till gemensamma EES-kommitténs beslut om införlivande av direktivet och Berecförordningen med EES-avtalet. Det är viktigt att de båda utkasten till gemensamma EES-kommitténs beslut behandlas tillsammans för att förstå det fullständiga systemet i EES-sammanhanget.

Utkastet till gemensamma kommitténs beslut (i bilaga 1) innehåller tre olika typer av anpassningar och delas in på följande sätt: villkoren för Eftastaternas deltagande i Berec (avsnitt B), anpassningar avseende förhållandet mellan Eftas övervakningsmyndighet och Berec (avsnitt C), övriga anpassningar avseende Eftastaternas i EES deltagande i Berec (avsnitt D) och övriga anpassningar som brukar behövas i EES-sammanhang (avsnitt E).

Villkoren för Eftastaternas deltagande i Berec

Berec inrättades genom förordning (EG) nr 1211/2009 och förordning (EU) 2018/1971 för att bidra dels till att stärka den inre marknaden för elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, dels till att förbättra dess funktion genom att verka för att säkerställa att regelverket för elektronisk kommunikation tillämpas på ett enhetligt sätt. Förordningen medger även att det är önskvärt att uppnå dessa mål i EES-sammanhang och fastställer att Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna, arbetsgrupper och styrelse bör vara öppna för deltagande från nationella regleringsmyndigheter i Eftastaterna i EES så att den konsekventa tillämpningen av den rättsliga ramen för elektronisk kommunikation kan utvidgas till att även omfatta Island, Liechtenstein och Norge[3].

I artikel 101 i EES-avtalet föreskrivs följande

> ”1. Vad gäller kommittéer som varken omfattas av artikel 81 [programkommittéer] eller artikel 100 [kommittéer som omfattas av kommittéförfarandet] ska experter från EFTA-staterna knytas till arbetet, när så behövs för att detta avtal skall fungera på ett tillfredställande sätt.

[2] EUT L 321, 17.12.2018, s. 36.

[3] Se skäl 34 i förordning (EU) 2018/1971.

Dessa kommittéer är uppräknade i protokoll 37. Villkoren för en sådan medverkan anges i de tillämpliga protokollen och bilagorna för respektive område, där de aktuella frågorna behandlas.

2. Om de avtalsslutande parterna finner att en sådan medverkan skall utsträckas till andra kommittéer av liknande slag, kan Gemensamma EES-kommittén ändra protokoll 37."[4]

Berec är inte en kommitté som omfattas av kommittéförfarandet och har inte heller inrättats inom ramen för ett program. I egenskap av samarbetsforum för regleringsmyndigheter ingår Berec i kategorin "övriga kommittéer" i den mening som avses i artikel 101 i EES-fördraget och som förtecknas i protokoll 37. Bestämmelsen fastställer följande: "Villkoren för en sådan medverkan anges i de tillämpliga protokollen och bilagorna för respektive område, där de aktuella frågorna behandlas". Dessa villkor har förts in i bilagorna (till EES-avtalet) under respektive punkt och föregås av den inledande formuleringen "Villkor för Eftastaternas medverkan i enlighet med artikel 101 i avtalet" (jfr till exempel gemensamma EES-kommitténs beslut nr 192/2014, nr 18/2013, nr 92/2010 och nr 10/2004). Villkoren anses inte utgöra "anpassningsakter" eftersom de inte syftar till att ändra bestämmelserna i den akt som införlivas med EES-avtalet, utan snarare kompletterar dem vid behov för att säkerställa att associeringen fungerar väl.

Villkoren för deltagande föreskriver att nationella regleringsmyndigheter i Eftastaterna i EES till fullo ska delta i arbetet vid Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna, Berecs arbetsgrupper och Berecbyråns styrelse, att de nationella regleringsmyndigheter i Eftastaterna i EES ska ha samma rättigheter och skyldigheter som andra regleringsmyndigheter i EU med undantag för rösträtten, men att de inte ska kunna utses till ordförande i Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna eller Berecbyråns styrelse. Däremot ska de nationella regleringsmyndigheter i Eftastaterna i EES kunna vara ordförande för arbetsgrupper. De nationella regleringsmyndigheterna i Eftastaterna i EES ska vara företrädda på lämplig nivå i enlighet med bestämmelserna i Berecförordningen (jfr artikel 7 i Berecförordningen). Att nationella regleringsmyndigheter i Eftastaterna deltar är viktigt för att skapa konvergens mellan reglerna.

Villkoren föreskriver även att Berec och Berecbyrån ska bistå nationella regleringsmyndigheter i Eftastaterna i EES och Eftas övervakningsmyndighet.

Anpassningar avseende förhållandet mellan Eftas övervakningsmyndighet och Berec

Anpassningarna a i och ii preciserar att Berec ska ge Eftas övervakningsmyndighet bistånd och rådgivning samt utfärda riktlinjer på den senares begäran.

Eftersom de nationella regleringsmyndigheterna i Eftastaterna i EES inte kommer att ha rösträtt i Berec lägger anpassning a iii till en ny punkt 1a) i artikel 4 med bestämmelser om att ställningstaganden som görs av nationella regleringsmyndigheter i Eftastaterna i EES ska noteras separat av Berecbyrån när yttranden lämnas i enlighet med artikel 4.1 c led i) och ii) i förordningen. Detta gäller i synnerhet när nationella regleringsmyndigheter i Eftastaterna i EES ska yttra sig om utkast till åtgärder i enlighet med artiklarna 32 och 33 i direktivet om elektronisk kommunikation och när yttranden om gränsöverskridande tvister lämnas i enlighet med artikel 27 i direktivet om elektronisk kommunikation.

[4] Under de senaste tjugofem åren har Eftastaterna i EES varit associerade till en rad EU-organ i enlighet med denna bestämmelse. En fullständig förteckning över dessa organ finns i den senaste versionen av protokoll 37. Mer information här.

Enligt anpassning a) v) ska Eftas övervakningsmyndighet ta största möjliga hänsyn till riktlinjer, yttranden, rekommendationer, gemensamma ståndpunkter och bästa praxis som antas av Berec.

Övriga anpassningar avseende Eftastaternas i EES deltagande i Berec

Berecbyrån är ett EU-organ som är en juridisk person[5] och som bistår Berec. På samma sätt som vid tidigare införlivande med EES-avtalet av grundläggande rättsakter för EU-organ[6] regleras Eftastaternas deltagande i Berecbyråns verksamhet genom anpassningar av Berecförordningen. Eftersom Berecbyrån inte har något eget uppdrag är deltagandet av administrativ natur.

Enligt anpassning e av Berecförordningen ska Eftastaterna i EES bidra ekonomiskt till Berecbyråns medel genom att delta i unionens bidrag. Enligt tidigare praxis kommer detta ekonomiska bidrag att fastställas i enlighet med artikel 82.1 a) i EES-avtalet.

Enligt artiklarna 12.2 a och 82.3 a) i anställningsvillkoren för övriga anställda vid Europeiska unionen ska rekrytering av tillfälligt anställda respektive kontraktsanställda normalt ske under förutsättning att de är medborgare i en av EU:s medlemsstater, om inte tillsättningsmyndigheten beslutar något annat. Anpassning f föreskriver därför ett brett undantag för medborgare i Eftastaterna i EES, som bör vara behöriga på samma sätt och under samma villkor som EU-medborgarna.

Artiklarna 12.2 e, 82.3 e och 85.3 i anställningsvillkoren för övriga anställda hänvisar till artikel 55.1 i EU-fördraget vad gäller unionens officiella språk. Vad gäller personal föreskriver anpassning f vidare att Berecbyrån sa betrakta de officiella språk som avses i artikel 129.1 i EES-avtalet som unionsspråk med avseende på sin personal.

Anpassning g föreskriver slutligen att Eftastaterna i EES ska bevilja samma immunitet och privilegier som EU:s medlemsstater när det gäller Berecbyrån och dess personal, i enlighet med protokoll 7 i bilaga till EU-fördraget och EUF-fördraget.

Övriga anpassningar

I enlighet med artikel 7 i EES-avtalet ska endast de rättsakter som har införlivats med EES-avtalet vara bindande för Eftastaterna. Hänvisningen till unionslagstiftningen i artikel 4.4. justeras därför för att återspegla att den rättsliga ramen med avseende på EES är EES-avtalet (anpassning a iv).

För att underlätta en konsekvent tillämpning av EES-bestämmelserna föreskriver anpassning b och d av förordningen att Eftas övervakningsmyndighets tillsammans med kommissionen också ska vara företrädd i Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna och styrelse. Eftas övervakningsmyndighet kommer till skillnad från kommissionen inte att ha rösträtt i styrelsen.

Anpassning c av artikel 13.3 justerar texten för att möjliggöra för Eftas övervakningsmyndighet att delta i arbetsgrupper som inrättas av Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna. Precis som kommissionen kan Eftas övervakningsmyndighet inte delta i arbetsgrupper som inrättas för att utföra de uppgifter som avses i artikel 4.1 c ii) i förordningen.

---

5 Artikel 2.1 i Berecförordningen.

6 Förteckningen över EU-organ där Eftastaterna deltar och de beslut av gemensamma EES-kommittén som införlivar de grundläggande rättsakterna med EES-avtalet finns här:http://www.efta.int/eea/eu-agencies .

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar ingår inte i EES-avtalet. Anpassning h av artikel 36 syftar till att säkerställa att alla handlingar som utarbetas av Berec eller Berecbyrån avseende Eftastaterna i EES behandlas på det sätt som anges i förordningen. Samma anpassning brukar göras för organ där Eftastaterna i EES deltar.

Anpassning i anpassar texten i artikel 40.2 för att återspegla de uppgifter som Eftas övervakningsmyndighets har i relevanta bestämmelser och för att förtydliga att hänvisningar till ”unionsrätten och nationell lagstiftning” med avseende på EES bör förstås som hänvisningar till ”EES-avtalet och nationell lagstiftning”.

Anpassning j anpassar texten i artikel 41.1 a så att Eftas övervakningsmyndighet får samma tillgång till informations- och kommunikationssystem som kommissionen, vilket är viktigt för att säkerställa ett gott samarbete och konsekvent tillämpning av den rättsliga ramen för elektronisk kommunikation.

3.2. Anpassningar till direktiv (EU) 2018/1972 om inrättande av en europeisk kodex för elektronisk kommunikation (omarbetning) – gemensamma kommitténs beslut i bilaga 2

Direktivet syftar till att skapa en inre marknad för elektronisk kommunikation inom EU och ersätter direktiv 2002/19/EG, 2002/20/EG, 2002/21/EG och 2002/22/EG, vilka har införlivats med bilaga XI till EES-avtalet. Samtidigt som direktivet antogs antog EU en ny förordning, förordning (EU) 2018/1971 om inrättande av Organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation (Berec) och Byrån för stöd till Berec (Berecbyrån).

Direktivet ger Berec ett antal uppgifter som ska säkerställa konsekvent tillämpning av den rättsliga ramen för elektronisk kommunikation. Eftersom Berec har en central roll för tillämpningen av förordningen och direktivet är förordningen och direktivet sammanvävda. Detta uttrycks även i de två utkasten till gemensamma EES-kommitténs beslut om införlivande av direktivet och Berecförordningen med EES-avtalet, som finns i bilagan till detta utkast till rådets beslut. Det är viktigt att de båda utkasten till gemensamma EES-kommitténs beslut behandlas tillsammans för att förstå det fullständiga systemet i EES-sammanhanget.

En viktig uppgift som åligger Berec är att vid behov lämna yttranden om nationella regleringsmyndigheters åtgärder och om gränsöverskridande tvister (artiklarna 27, 32 och 33 i direktivet). För tillämpningen av EES-avtalet innehåller utkastet till gemensamma EES-kommitténs beslut om förordningen villkoren för de nationella regleringsmyndigheternas i Eftastaterna i EES deltagande i Berec. Utkastet innehåller även bestämmelser om att de ställningstaganden som nationella regleringsmyndigheter i Eftastaterna i EES intagit i Berecs yttranden ska noteras separat och att Eftas övervakningsmyndighet ska ta största möjliga hänsyn till riktlinjer, yttranden, rekommendationer, gemensamma ståndpunkter och bästa praxis som antas av Berec. Utkastet till gemensamma kommitténs beslut innehåller även vissa andra anpassningar som behövs i EES-sammanhang.

Utkastet till gemensamma EES-kommitténs beslut om införlivande av direktivet föreskriver i sin tur andra anpassningar av direktivet som krävs med hänsyn till EES-avtalet.

Unionsrätten/EES-avtalet (anpassning a):

I enlighet med artikel 7 i EES-avtalet ska endast de rättsakter som har införlivats med EES-avtalet vara bindande för Eftastaterna. Därför måste hänvisningen till unionslagstiftningen justeras för att återspegla att den rättsliga ramen med avseende på EES är EES-avtalet

Yttranden från gruppen för radiospektrumpolitik (anpassning b):

Enligt anpassning b till artikel 28 är Eftas övervakningsmyndighet behörig att fatta beslut som riktar sig till Eftastaterna.

Anpassningen föreskriver även att Eftas övervakningsmyndighets bör ta största möjliga hänsyn till yttranden från gruppen för radiospektrumpolitik. Därmed säkerställs att Eftas övervakningsmyndighet har tillgång till samma sakkunskap som kommissionen när myndigheten fullgör sitt uppdrag gentemot Eftastaterna inom ramen för EES-avtalets tvåpelarstruktur.

När ärenden berör såväl en Eftastat som en medlemsstat i EU ska Eftas övervakningsmyndighet och kommissionen samarbeta i syfte att enas om beslut som löser gränsöverskridande skadliga störningar.

Hänvisning till artikel 267 i EUF-fördraget/artikel 34 i övervakningsavtalet (anpassning c):

Anpassning c justerar den rättsliga ramen avseende domstolar och tribunaler i Eftastaterna genom att ersätta hänvisningen till artikel 267 i EUF-fördraget med en hänvisning till artikel 34 i avtalet mellan Eftastaterna om upprättande av en övervakningsmyndighet och en domstol (*övervakningsavtalet*).

Fastställande av gränsöverskridande marknader (anpassning d):

Den text för anpassning som föreslås i utkastet till gemensamma EES-kommitténs beslut motsvarar det som för närvarande planeras i anpassning d) av direktiv 2002/21/EG (jfr punkt 5cl i bilaga XI till EES-avtalet) vad gäller samarbetsformerna mellan Eftas övervakningsmyndighet och kommissionen.

Hänvisningar till stadgan (anpassning e):

Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna är ett instrument i EU:s primärrätt som inte är bindande för icke-medlemsstater och som inte är relevant i ett EES-perspektiv. Därför justerar anpassning g till direktivet hänvisningarna till stadgan i artikel 100.1 så att de istället hänvisar till ”grundläggande rättigheter och allmänna principer i EES-avtalet” och hänvisningarna i artikel 100.2 så att de istället hänvisar till ”grundläggande rättigheter”.

4. RÄTTSLIG GRUND

4.1. Förfarandemässig rättslig grund

4.1.1. Principer

I artikel 218.9 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (*EUF-fördraget*) föreskrivs att beslut ska antas ”om fastställande av vilka ståndpunkter som på unionens vägnar ska intas i ett organ som inrättas genom ett avtal, om detta organ ska anta akter med rättslig verkan, med undantag av sådana akter som kompletterar eller ändrar avtalets institutionella ram”.

Begreppet akter med rättslig verkan omfattar akter som har rättslig verkan med stöd av de regler i internationell rätt som tillämpas på organet i fråga. Det omfattar även instrument som inte har bindande verkan enligt internationell rätt, men som är ”ägnade att på ett avgörande sätt påverka innehållet i de bestämmelser som antas av unionslagstiftaren”[7].

[7] Domstolens dom av den 7 oktober 2014 i mål C-399/12, Tyskland mot rådet, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, punkterna 61-64.

4.1.2. Tillämpning i det aktuella fallet

Gemensamma EES-kommittén är ett organ som inrättats genom ett avtal, nämligen EES-avtalet. Den akt som ska antas av gemensamma EES-kommittén utgör en akt med rättslig verkan. Den planerade akten kommer att vara bindande enligt internationell rätt i enlighet med artiklarna 103 och 104 i EES-avtalet.

Den planerade akten varken kompletterar eller ändrar avtalets institutionella ram. Därför är den formella rättsliga grunden för förslaget till beslut artikel 218.9 i EUF-fördraget, jämförd med artikel 1.3 i rådets förordning nr 2894/94 om formerna för genomförandet av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

4.2. Materiell rättslig grund

4.2.1. Principer

Den materiella rättsliga grunden för beslut enligt artikel 218.9 i EUF-fördraget jämförd med artikel 1.2 i rådets förordning nr 2894/94 beror huvudsakligen på den materiella rättsliga grunden för de EU-rättsakter som ska införlivas med EES-avtalet.

4.2.2. Tillämpning i det aktuella fallet

Det huvudsakliga syftet med och innehållet i den planerade akten rör tillnärmning av lagstiftning och därför är den materiella rättsliga grunden för förslaget till beslut artikel 114 i EUF-fördraget.

4.3. Slutsats

Den rättsliga grunden för förslaget till beslut bör därför vara artikel 114 jämförd med artikel 218.9 i EUF-fördraget och artikel 1.3 i rådets förordning nr 2894/94 om formerna för genomförandet av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

5. OFFENTLIGGÖRANDE AV DEN PLANERADE AKTEN

Eftersom gemensamma EES-kommitténs akter kommer att ändra bilaga XI (Elektronisk kommunikation, audiovisuella tjänster och informationssamhället) och protokoll 37 (med den förteckning som avses i artikel 101) till EES-avtalet, bör de offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* när de antagits.

2021/0133 (NLE)

Förslag till

RÅDETS BESLUT

om den ståndpunkt som ska intas på Europeiska unionens vägnar i gemensamma EES-kommittén beträffande ändringen av bilaga XI (Elektronisk kommunikation, audiovisuella tjänster och informationssamhället) och protokoll 37 (med den förteckning som avses i artikel 101) till EES-avtalet

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 114 jämförd med artikel 218.9,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2894/94 av den 28 november 1994 om formerna för genomförandet av avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet[8], särskilt artikel 1.3,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

(1) Avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet[9] (*EES-avtalet*) trädde i kraft den 1 januari 1994.

(2) Enligt artikel 98 i EES-avtalet får gemensamma EES-kommittén besluta om ändring av bland annat bilaga XI (Elektronisk kommunikation, audiovisuella tjänster och informationssamhället) och protokoll 37 (med den förteckning som avses i artikel 101) till EES-avtalet.

(3) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2018/1971[10] bör införlivas med EES-avtalet.

(4) För att EES-avtalet ska kunna fungera på avsett sätt bör protokoll 37 till EES-avtalet utvidgas till att även omfatta Organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation (Berec) som inrättas genom förordning (EU) 2018/1971.

(5) För att säkerställa konsekvent tillämpning av den rättsliga ramen för elektronisk kommunikation inom ramen för EES-avtalet kommer de nationella regleringsmyndigheterna i Eftastaterna att till fullo delta i arbetet i Berecs nämnd för regleringsmyndigheterna, arbetsgrupper och Berecbyråns styrelse, men utan rätt att rösta. De ståndpunkter som intas av Eftastaternas tillsynsmyndigheter ska noteras

[8] EGT L 305, 30.11.1994, s. 6.

[9] EGT L 1, 3.1.1994, s. 3.

[10] Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1971 av den 11 december 2018 om inrättande av Organet för europeiska regleringsmyndigheter för elektronisk kommunikation (Berec) och Byrån för stöd till Berec (Berecbyrån), om ändring av förordning (EU) 2015/2120 och om upphävande av förordning (EG) nr 1211/2009, EUT L 321, 17.12.2018, s. 1.

separat när Berec lämnar ett yttrande. Eftas övervakningsmyndighet ska ta största möjliga hänsyn till yttranden som antas av Berec.

(6) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1972 [11], bör införlivas med EES-avtalet.

(7) Genom direktiv (EU) 2018/1972 upphävdes, med verkan från och med den 21 december 2020, direktiv 2002/19/EG, 2002/20/EG, 2002/21/EG och 2002/22/EG, som är införlivade med EES-avtalet och följaktligen bör utgå ur EES-avtalet med verkan från och med den 21 december 2020.

(8) Bilaga XI och protokoll 37 till EES-avtalet bör därför ändras i enlighet med detta.

(9) Den ståndpunkt som ska intas i gemensamma EES-kommittén bör därför grunda sig på det utkast till beslut av gemensamma EES-kommittén som åtföljer det här beslutet.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Den ståndpunkt som ska intas på unionens vägnar i gemensamma EES-kommittén beträffande den föreslagna ändringen av bilaga XI (Elektronisk kommunikation, audiovisuella tjänster och informationssamhället) och protokoll 37 (med den förteckning som avses i artikel 101) till EES-avtalet ska baseras på det utkast till gemensamma EES-kommitténs beslut som åtföljer detta beslut.

Artikel 2

Detta beslut får verkan samma dag som det delges.

Utfärdat i Bryssel den

På rådets vägnar
Ordförande

[11] Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1972 av den 11 december 2018 om inrättande av en europeisk kodex för elektronisk kommunikation (omarbetning), rättat genom EUT L 334, 27.12.2019, s. 164 och EUT L 321, 17.12.2018, s. 36.